

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี มีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีกับบุคลิกภาพด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านความมีอำนาจอิทธิพล
- ด้านความรับผิดชอบ
- ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
- ด้านการเข้าสังคม

2. เพื่อสร้างสมการในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บุคลิกภาพเป็นตัวพยากรณ์

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐานดังนี้

1. บุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี
2. บุคลิกภาพสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีได้

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี จาก 54 โรงเรียน จำนวน 7,768 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี จำนวน 381 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดบุคลิกภาพ จำนวน 4 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

1.1 แบบวัดบุคลิกภาพ ด้านความมีอำนาจอิทธิพล จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .227 ถึง .562 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .821

1.2 แบบวัดบุคลิกภาพ ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .181 ถึง .697 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .915

1.3 แบบวัดบุคลิกภาพ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .234 ถึง .648 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .721

1.4 แบบวัดบุคลิกภาพ ด้านการเข้าสังคม จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .259 ถึง .651 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .878

2. แบบฟอร์มกรอกข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม เฉพาะวิชาสามัญ ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1 ข้อมูลจากแบบวัดบุคลิกภาพ ดำเนินการดังนี้

1.1. ติดต่อและขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการสอบ

1.2. ประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการใช้แบบวัดบุคลิกภาพ โดยผู้วิจัยไปประสานงานด้วยตนเองและชี้แจงวัตถุประสงค์ให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

1.3. ดำเนินการสอบ โดยก่อนสอบผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสอบให้นักเรียนเกิดความเข้าใจตรงกัน จากนั้นนำแบบวัดบุคลิกภาพทั้ง 4 ฉบับให้นักเรียนตอบ

1.4. นำแบบวัดบุคลิกภาพมาตรวจให้คะแนน

2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมเฉพาะวิชาสามัญ ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการโดยทำหนังสือขออนุญาตคัดลอกข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนของโรงเรียน

3 นำผลที่ได้มาประมวล และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1 หาค่าสถิติพื้นฐานคือค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพทั้ง 4 ฉบับ

2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

3 สร้างสมการพยากรณ์โดยใช้บุคลิกภาพ 4 ด้าน เป็นตัวทำนายในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัว (Enter Approach)) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Approach) เพื่อค้นหาสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพ(และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)ทั้ง 4 ด้าน มีค่าตั้งแต่ 3.265 (.406) ถึง 3.738 (.471) โดยด้านการเข้าสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.738 และด้านอำนาจอิทธิพลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 3.265 ส่วนด้านความรับผิดชอบมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดคือ .522 และด้านความมั่นคงทางอารมณ์มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด คือ .386

2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้าน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .577 ถึง .697 และพบว่าด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับด้านความมั่นคงทางอารมณ์สูงสุด ส่วนด้านอำนาจอิทธิพลมีความสัมพันธ์กับการเข้าสังคมต่ำสุด

2.2 เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 เป็นเกณฑ์ พบว่าบุคลิกภาพด้านอำนาจอิทธิพล ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .374 ถึง .538 โดยด้านความรับผิดชอบและด้านการเข้าสังคม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความมั่นคงทางอารมณ์และด้านอำนาจอิทธิพล มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) โดยใช้บุคลิกภาพเป็นตัวพยากรณ์

3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) ด้วยบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้าน

เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการให้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเข้าไปในสมการ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างบุคลิกภาพ 4 ด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 และบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 29.6 (Adjusted R² = .296) เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ปรากฏว่า บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวพยากรณ์อื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เขียนสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y}_{GPA} = -.111 + .731RES + .280SOC - .127ASC - .109EMO$$

เขียนสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_{GPA} = .502Z_{RES} + .174Z_{SOC} - .068Z_{ASC} - .055Z_{EMO}$$

3.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach)

ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) ด้วยบุคลิกภาพ

เมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้งหมด ไปสร้างแบบจำลองของการถดถอยที่ดีที่สุด ด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach) ทำให้ได้ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ และด้านการเข้าสังคมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) เท่ากับ .547 และบุคลิกภาพทั้ง 2 ด้านสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ29.5 (Adjusted $R^2 = .295$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์(SE_{est}) เท่ากับ .637

เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบว่า บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y}_{GPA} = -.369 + .642 RES + .223SOC$$

เขียนสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_{GPA} = .441 Z_{RES} + .138 Z_{SOC}$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. จากการศึกษาค้นพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความมีอำนาจอิทธิพล ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านการเข้าสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม)มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .374 ถึง .538 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวก คือ ถ้านักเรียนมีบุคลิกภาพทั้ง 4 ด้านดี ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในกิจการงาน ชีวิตส่วนตัวและสังคมทั่วไป องค์ประกอบที่เป็นพื้นฐาน

ของบุคลิกภาพ ได้แก่ ความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ผลดี พยายามแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง การยอมรับตนเอง มีความรับผิดชอบ เคารพพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อความอยู่รอดของตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสังคม เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพดังกล่าวนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน สำหรับผลการวิจัยที่ปรากฏข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิญญา วิชาลาภรณ์ (2522 : 95) ซึ่งพบว่าบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวก คือ บุคลิกภาพด้านอารมณ์ผ่อนคลาย ชอบออกสังคม อารมณ์มั่นคง และกล้าเข้าสังคม และวิฑา (Whida, 1969 : 92-93) อ้างถึงในประคอง จันทร์กုပ်, 2531 : 30) ได้สรุปผลงานวิจัยต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับบุคลิกภาพ ดังนี้ นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ถ้าหากนักเรียนควบคุมตนเองได้ มีความวิตกกังวลน้อย ชอบความอิสระ ชอบเข้าสังคม และอารมณ์มั่นคง ส่วนริชมอนด์ (Richmond, 1959 : 959) พบว่าลักษณะของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีลักษณะเด่นในด้านความรับผิดชอบ และความขยันหมั่นเพียร

และเมื่อพิจารณามุคลิกภาพแต่ละด้าน พบว่า ด้านอำนาจอิทธิพลเป็นบุคลิกภาพด้านหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทางบวก แต่จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบว่า บุคลิกภาพด้านอำนาจอิทธิพลไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากว่าบุคลิกภาพด้านนี้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอิสระกัน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทั้งสองตัวแปรอยู่ในระดับค่าหรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย

ส่วนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบนั้น เป็นบุคลิกภาพอีกด้านหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการเรียน เป็นคนที่มีความเพียรพยายามและตั้งใจปฏิบัติงาน มีมานะและอดทนที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมายหรือมุ่งมั่นในงานที่ทำ เป็นที่ไว้วางใจได้ ไม่ถือเอาความชอบหรืออารมณ์เป็นใหญ่ ใช้ความพยายามแก้ปัญหาต่างๆ ดังนั้นความรับผิดชอบถือเป็นพฤติกรรมที่ดีประการหนึ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดในตัวเด็ก เพราะเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในสังคม อีกทั้งยังช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานหรือประสบความสำเร็จในการเรียน และผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของภัทรา นิคมานนท์ (2517 : 48-50) ยวดี ฤาชา (2524: บทคัดย่อ) ประคอง จันทร์กုပ် (2531: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่าความรับผิดชอบของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของรุ่งดาววัฒน์ จันทร์คณา (2540 : 85) ที่ศึกษาพบว่าคุณลักษณะของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ด้านความรับผิดชอบเพียงด้านเดียวที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับดัชนี

สะสมเฉพาะวิชาการศึกษาและค่านี้อาจสะสมตลอดหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพิน หงวนศิริ (2533 : 87-91) ที่ศึกษาพบว่า แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ในด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฟลาเฮอร์ตี้ และรูทเชล (Flaherty and Reutzel, 1965 : 409-411) อ้างถึงในกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542:89) ที่ศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนบุคลิกภาพความรับผิดชอบมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สำหรับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์นั้นก็มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทางบวกเช่นกัน แต่จากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบว่า บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากว่าบุคลิกภาพด้านนี้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอิสระกัน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทั้งสองตัวแปรอยู่ในระดับต่ำหรือ ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย สำหรับผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของริดดิ้ง (Ridding, 1967 : 394-398) และ ไอเซนคค์ (Eysenck, 1969 : 109-112) ที่ศึกษาพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุคลิกภาพอีกด้านหนึ่งก็คือ ด้านการเข้าสังคม เป็นบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นคือ ชอบเข้ากลุ่มกับคนจำนวนมาก ชอบเข้าสังคม ชอบพูดคุย กล้าแสดงออก ตื่นตัว ชอบความสนุกตื่นเต้น และมองโลกในแง่ดี สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ชอบเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ ในสังคม สำหรับพฤติกรรมดังกล่าวนี้ถือเป็นการแสวงหามิตรเพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรีให้กว้างออกไป ซึ่งการมีเพื่อนมากๆ นั้นจะเป็นผลดีต่อการเรียนหรือการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างด้านความรู้ความสามารถหรือความถนัดของแต่ละคนจะช่วยให้สิ่งที่ปฏิบัติอยู่สำเร็จรวดเร็วไปด้วยดี เนื่องจากว่าเพื่อนจะคอยช่วยเหลือสนับสนุนและให้คำปรึกษาเมื่อต้องการ เช่น หากนักเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนก็สามารถปรึกษาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่มีความรู้ในเนื้อหานั้นได้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น และผลการวิจัยที่ปรากฏข้างต้นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิญญา วิศาลาภรณ์ (2522 : 95) วันดี ระเจริญ (2524 : 211-212) วิฑา (Whitla, 1969 : 92-93) และรูสเซล (Russell, 1971 : 137-143) ที่ศึกษาพบว่าบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางบวกคือบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม

2. เมื่อพิจารณาถึงการสร้างสมการในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้

บุคลิกภาพเป็นเกณฑ์ด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบและด้านการเข้าสังคมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยบุคลิกภาพทั้ง 2 ด้านสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 29.5 เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบว่า บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวพยากรณ์อื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่าบุคลิกภาพอย่างน้อย 1 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีได้ จากผลการวิจัยจะเห็นว่าบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบและบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการศึกษาเล่าเรียน พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ กล่าวคือมีความจริง รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน คุณลักษณะเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจในตนเองจนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ล่วงไปด้วยดีและมีคุณภาพดังที่ จีราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2532:106) กล่าวว่าคนที่มีลักษณะขยันขันแข็ง มีความมานะบากบั่น มีความตั้งใจและจริงจังกับการทำงาน มีความรับผิดชอบในตนเอง พยายามทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ ก็จะเป็นผลดีต่อนักเรียน จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีไปด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของประคอง จันทร์กูป (2531: 98-99) พบว่า ความรับผิดชอบสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

สำหรับบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าการเรียนนั้นจะมีการทำงานกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อต้องการฝึกให้นักเรียนรู้จักการวางแผนในการปฏิบัติงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งยังช่วยให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่งผลให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ และเป็นการเพิ่มพูนความรู้อีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนต่อไป

ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุทำให้บุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบและด้านการเข้าสังคมสามารถใช้เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานีได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพด้านอำนาจอิทธิพล ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านการเข้าสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญและส่งเสริมบุคลิกภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนอย่างเหมาะสม โดยสามารถปฏิบัติควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติ อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านผลการเรียนที่ดีไปพร้อมๆ กันด้วย

1.2 ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ มี 2 ด้าน คือด้านความรับผิดชอบและด้านการเข้าสังคม ส่วนด้านอำนาจอิทธิพลและด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ไม่สามารถพยากรณ์ได้ ฉะนั้นข้อมูลนี้ น่าจะให้แนวคิดแก่ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งนักเรียนต้องประพฤติปฏิบัติตนด้วยความตั้งใจและพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย

1.3 อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการสำรวจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบด้านอื่นๆ หรือตัวแปรอื่นๆ ที่น่าจะพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้ เช่น คุณภาพการสอนของครู พื้นฐานความรู้เดิม เป็นต้น

2.2 ควรใช้วิธีอื่นๆ ประกอบการวิจัย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การให้ครูและผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน เพื่อให้ได้ข้อมูลของนักเรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น